

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 5. maja. 2014. god.
Br.ref.:RK 576/14

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI221/13

Podnosilac

Shaqir Prevetica

**Zahtev za ponovno razmatranje rešenja o neprihvatljivosti Ustavnog
suda Republike Kosovo,
slučaj br. KI67/13, od 12. septembra 2013. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Shaqir Perevetica, sa prebivalištem u Prištini.

Osporena odluka

2. U sadašnjem zahtevu, podnosilac zahteva nije precizirao koju odluku želi da ospori. Podnosilac zahteva se uopšteno obratio nekim sudskim organima, odnosno predsednicima ovih organa, uključujući i Ustavni sud.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar ovog zahteva je ponovno razmatranje rešenja o neprihvatljivosti slučaja br. KI67, od 12. septembra 2013. god., Ustavnog suda Republike Kosovo, koji se odnosio na ocenu ustavnosti odluke Vrhovnog suda, Rev. br. 228/2012, od 12. marta 2013. god.
4. U sadašnjem zahtevu, podnosilac zahteva nije precizirao neku konkretnu povredu ustavnih odredbi.

Pravni osnov

5. Pravilo 36 (3) e) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Sudom

6. Dana 9. decembra 2013. god., podnosilac je podneo zahtev Sudu.
7. Dana 27. decembra 2013. god., predsednik Suda je odlukom br. GJR. 221/13, imenovao sudiju Snezhana Botusharova za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik Suda je odlukom br. KSH. 221/13, imenovao članove Veća za razmatranje u sledećem sastavu: Robert Carolan (predsedavajući), Almiro Rodrigues i Prof. dr Enver Hasani.
8. Dana 27. januara 2014. god., Sud je obavestio podnosioca o zahtevu i tražio da dopuni zahtev relevantnom dokumentacijom.
9. Prema članu 22.4 Zakona o Ustavnom sudu, podnosilac zahteva ima rok od 15 dana, od dana prijema dopisa, da dopuni svoj zahtev relevantnom dokumentacijom traženom od strane Suda, ali ovaj postupak se nije poštovao i nakon isteka roka propisanog Zakonom.
10. Dana 14. marta 2014. god., Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

11. Sadašnji zahtev podnosioca u vezi sa ponovnim razmatranjem rešenja o neprihvatljivosti u slučaju KI67/13 od 12. septembra 2013. god., nabroja sledeće činjenice: odluke Opštinskog suda C1. br. 46/2002 od 10. septembra 2002. god., i C1. br. 05/2008 od 1. aprila 2009. god., kao i odluke Okružnog suda u Prištini Ac. br. 592/2002 od 1. februara 2005. god., i Ac. br. 56/2006 od 21. novembra 2007. god.

12. Sud primećuje da se u prethodnoj odluci, slučaj KI67/13, navode iste činjenice koje je Sud razmotrio na sednici Veća za razmatranje od 12. septembra 2013. god. U nastavku slede odluke redovnih sudova koje su razmotrene u prethodnom slučaju:

“Dana 10. septembra 2002. god., Opštinski sud u Prištini (rešenje, C. br. 46/02) je odbacio tužbu podnosioca kao neblagovremenu. Navedeni Sud je našao da je tužba podneta nakon zakonski predviđenog roka.

Dana 1. februara 2005. god., Okružni sud u Prištini (rešenje, Ac.br. 592/2002) je ukinuo rešenje C. br. 46/02 od 10. septembra 2002. god., Opštinskog suda u Prištini i predmet je vratio istom sudu na ponovno suđenje.

Dana 6. juna 2005. god., Opštinski sud u Prištini (rešenje C. br. 130/05), je odbacio tužbu podnosioca zahteva kao neblagovremenu, jer je podnosilac zahteva propustio zakonski rok predviđen za podnošenje tužbe.

Dana 21. novembra 2007. god., Okružni sud u Prištini (rešenje, Ac.br. 56/2006), je ukinuo rešenje C. br. 130/05 od 6. juna 2005. god. Opštinskog suda u Prištini, vraćajući predmet prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Dana 1. aprila 2009. god., Opštinski sud u Prištini (rešenje, Cl. br. 05/2008) je prekinuo postupak daljeg suđenja parnične stvari, „jer se TUP “Kosova” bivša “Sloga” u Prištini privatizovala i likvidacija gore navedenog preduzeća je stupila na snagu 11. aprila 2007. god”. Svoje obrazloženje, navedeni Sud zasniva na podnesku od 4. juna 2007. god. Kosovske povereničke agencije, koja je predložila Opštinskom sudu u Prištini prekid sudskih postupaka protiv tuženog preduzeća, jer je ista privatizovana i njen postupak likvidacije je stupio na snagu od 11. aprila 2007. god.

Dana 20. jula 2009. god., Okružni sud u Prištini (rešenje, Ac.br. 1178/2009), je odbio kao neosnovanu žalbu podnosioca zahteva i potvrdio je rešenje Opštinskog suda u Prištini Cl. br. 05/08 od 27. jula 2009. god., kojim je odbačena tužba podnosioca zahteva kao neblagovremena. Veće Okružnog suda je, nakon razmatranja predmeta, našlo da je prvostepeni sud, rešenje Cl. br. 05/08 od 1. aprila 2009. god., uručio podnosiocu 2. aprila 2009. god., dok je zastupnik podnosioca zahteva žalbu izjavio 30. juna 2009. god., što je, prema oceni veća ovog suda, žalba izjavljena van roka predviđenog zakonskim odredbama.

Dana 12. marta 2013. god., Vrhovni sud (rešenje, Rev. br. 228/2012) je odbio kao neosnovanu reviziju podnosioca zahteva, izjavljenu protiv rešenja Okružnog suda Ac. br. 1178/2009 od 20. jula 2009. god. Vrhovni sud je svoju odluku opravdao na sledeći način: “Polazeći od ovakvog stanja stvari, Vrhovni sud Kosova je zaključio da je prvostepeni sud pravilno primenio odredbe parničnog postupka, kada je našao da je žalba neblagovremena“.

Navodi podnosioca

13. Podnosilac zahteva se uglavnom žali na neefikasnost rada sudskog sistema i na pravosudni sistem uopšte, pod pretpostavkom neprofesionalizma prilikom odlučivanja pravosuđa.
14. Podnosilac zahteva nije razjasnio šta želi da postigne sadašnjim zahtevom i ne objašnjava koji je cilj podnošenja ovog zahteva. On samo izražava nezadovoljstvo na nekoliko sudskih odluka redovnih sudova, pri čemu je istako da navodi sudova predstavljaju netačne nalaze. Podnosilac zahteva se žali i na rešenje Ustavnog suda o neprihvatljivosti slučaja br. KI67/13 od 12. septembra 2013. god.

Prihvatljivost zahteva

15. Ustavni sud, pre razmotranja podnetog zahtev, prvo ocenjuje da li zahtev podnosioca ispunjava uslove prihvatljivosti koji su propisani Ustavom i dalje precizirani Zakonom i Poslovnikom.
16. Podnosilac se u sadašnjem zahtevu žali na odluke sudskih organa u celini, uključujući i rešenje o neprihvatljivosti Ustavnog suda za slučaj br. KI67/13, od 12. septembra 2013. god.
17. Ustavni sud, u ovom slučaju, dana 12. septembra 2013. god., jednoglasno je odlučio o neprihvatljivosti zahteva, iz sledećih razloga:

„Sud primećuje da se podnosilac zahteva žali samo na odluke redovnih sudova, u vezi sa zaključkom da žalba nije podneta u zakonskom roku, kao što se zahteva odredbama primenjivog zakona.

Sud podseća da nije njegova dužnost da ocenjuje zakonitost odluka donetih od strane redovnih sudova, osim ako su takve odluke donete na proizvoljan način i ukoliko nisu obrezložene.

Dužnost Suda je da oceni da li su postupci, u celini, bili u skladu sa Ustavom. Dakle, Ustavni sud nije sud četvrtog stepena prilikom razmatranja odluka donetih od strane redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače i primenjuju odgovarajuća pravila procesnog i materijalnog prava (Vidi, mutatis mutandis, Garcia Ruiz protiv Španije [VK], br. 30544/96, stav 28, Evropski sud za ljudska prava [ESLJP] 1999-I).

U ovom slučaju, podnosilac zahteva nije podneo nijedan dokaz prima facie koji bi dokazao da navodna povreda, pomenuta u zahtevu, predstavlja povredu njegovog ustavnog prava (Vidi Vanek protiv Slovačke Republike, odluka ESLJP o prihvatljivosti zahteva br. 53363/99 od 31. maja 2005. god.).

Stoga, Sud ne može da smatra da su odgovarajući postupci sprovedeni pred Vrhovnim sudom, na neki način bili nepravedni ili proizvoljni (Vidi, mutatis mutandis, Shub protiv Litvanije, odluka ESLJP o prihvatljivosti zahteva br. 17064/06 od 30. juna 2009. god.).

Konačno, Sud zaključuje da zahtev podnosioca ne ispunjava sve uslove za prihvatljivost i, stoga, u skladu sa članom 113, 7 Ustava, članom 48. Zakona i pravilom 36. (2) a) i b) Poslovnika o radu, zahtev je očigledno neosnovan i neprihvatljiv“.

18. U ovom slučaju, jasno se može primetiti da sadašnji zahtev podnosioca ne iznosi nove dokaze ili novu tvrdnju o povredi osnovnih prava podnosioca zahteva garantovana Ustavom.
19. Ovaj zahtev podnosioca Sud ne može da smatra kao novi zahtev, obzirom da je o navodim iznetim u sadašnjem zahtevu, Sud već odlučio rešenjem o neprihvatljivosti u slučaju br. KI67/13 od 12. septembra 2013. god.
20. S tim u vezi, Sud se poziva na pravilo 36. (3) tačka f) Poslovnika, koje propisuje:

36 (3) “Zahtev nije dopustiv za razmatranje u svakom od sledećih slučajeva:

f) “ kada zahtev nije ratione materiae u skladu sa Ustavom”.
21. U tom smislu, sadašnji zahtev ne ispunjava uslove propisane gore navedenim pravilom, jer Sud nema nadležnost da odlučuje o pravnim pitanjima o kojima je već odlučio.
22. Nadležnost Ustavnog suda u vezi sa individualnim zahtevima je jasno propisana članom 113.7 Ustava. Individualnim aktima javnih organa u smislu člana 113.7, podrazumevaju se svi individualni akti javnih organa Republike Kosovo koji predstavljaju predmet ocene ustavnosti u smislu ovog člana, osim akata samog Ustavnog suda. Dakle, treba biti jasno da Ustavni sud nema nadležnosti da ponovo razmatra i sudi svoje odluke o pitanjima za koja je već odlučio.
23. Ustavni sud želi da podseti da su njegove odluke konačne i obavezne za pravosuđe, za sve osobe i za sve institucije Republike Kosovo.
24. S tim u vezi, član 116.1 [Pravni Efekat Odluka] Ustava, propisuje: „*Odluke Ustavnog suda su obavezne za pravosuđe i sva lica i institucije Republike Kosovo*”.
25. Stranke svojim zahtevima mogu da traže od Suda ispravljanje grešaka u pisanju i brojkama, ako su počinjene u njegovim odlukama.
26. S tim u vezi, pravilo 61. Poslovnika, propisuje:
 - 1) *”Sud može, ex officio, ili nakon što strana podnese zahtev u roku od dve nedelje od prosleđivanja presude ili odluke, ispraviti sve greške u pisanju ili brojkama u presudi ili odluci.”*
 - 2) *”Nalog o ispravci se prilaže uz originalni primerak ispravljene presude ili odluke.”*

27. Kao rezime, Sud nalazi da zahtev podnosioca nije *ratione materiae* u skladu sa Ustavom, dakle, u skladu sa pravilom 36. (3) tačka f) treba se odbaciti kao neprihvatljiv.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa pravilom 36. (3) f), kao i pravilom 56. (2) Poslovnika, dana 14. marta 2014. god., jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Snezhana Botusharova

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani